

Mikrokorttien tuijottelun lomassa tehdään muutakin. Mauno Puotinen innostui esittelemään Sauli ja Martti (oik) Joensuulle, mistä ennen kulkki polku Puotiselta Tuuliniemeen ja joen yli Joensuuhun.

Sukututkimus avaa palan historiaa

VIJÄRVI
Rita Haapasaari

Järvisuudun opisto tarjosi opastusta sukututkimukseen jo 1970-luvulla, jolloin kotiseutuneuvos Väinö Tuomaala veti sukututkimuspiiriä Korttesjärvellä ja Evijärvellä. Myöhemmin kirkkoherra Seppo Paananen veti piiriä joitakin vuosia.

Säännöllisesti sukututkimuspiiriä on pidetty Evijärvellä 1990-luvun lopulta alkaen, jolloin piirin vetovastuu siirtyi Evijärven Sukututkijat yhdistykselle, joka perustettiin vuonna 1997. Tällä hetkellä sukututkimuspiiri pyörii sekä Evijärvellä että Lappajärvellä.

Evijärvellä piiri kokoontuu tiistai-iltaisin kirjaston yläkerrossa, jossa sukututkijoilla on käytettävissään mikrokorttien lukulaitteita, kaksi tietokonetta sekä mikrofilmien lukulaitte. Mikrofilmejä saa lainattua maakunta-arkistosta.

–Meillä on käytettävissä mikrokortit Evijärveltä, Korttesjärveltä, Lappajärveltä ja Ähtärvältä, kertoo Mauno Puotinen. Tänä vuonna meille on tulossa Vimpelin seurakunnan mikrokortit ja seuraavana hankintavuorossa on Alajärvi. Kirjaston

kautta voi mikrokortteja tilata Mikkelin maakunta-arkistosta lainaksi mistä päin Suomea tahansa.

Mikrokorttien tiedot ulottuvat 1600-luvun loppupuolelta 1800- ja 1900-lukujen vaihteeseen. Mikrokorteilla on seurakuntien rippikirjat sekä historiikirjat, jotka käsittävät luettelot kastetuista, vihityistä ja haudatuista.

Sukututkimus on piiriläisten mielestä mielenkiintoista siksi, että aina löytyy mielenkiintoista tutkittavaa, vaikka omaa sukuaan olisi tutkinut kuinka kauan. Joitakin asioita täytyy penkoa vaikka kuinka kauan, ennen kuin ne selviävät ja kaikki eivät selviä ollenkaan.

Erityisesti Isonvihan aika (1714–21) ja 1600-luvun lopun nälkävuodet ovat aikoja, jolloin monen suvun tiedot katoavat, koska ihmisiä katosi paljon. Isonvihan aikana ihmiset pakenivat venäläisten vainoa piilopirtteihin, muuttivat Ruotsiin tai kuolivat yhteenotoissa.

Nälkävuosina väki joutui kerjuulle, kun ruoka loppui ja kulkutaudit tappoivat nälän heikentämiä ihmisiä. Kaikkia kuolleita, kadonneita tai muuttaneita ei ehditty tai pys-

tytty kirjaamaan, eikä kirjaaminen vielä ollut yhtä tarkkaa kuin myöhemmin.

–Meillä on sikäli hyvä tilanne, sillä Lappajärven emäseurakunnan kirkonkirjat ovat parhaasta päästä Suomessa ja täällä pääsee tutkimuksiin myös Isonvihan takaisin aikoihin, kertoo Johannes Kupila.

Lappajärven emäseurakunnan rippikirjat alkavat vuodesta 1694 ja historiikirjat vuodesta 1663 ja ne ovat pääsääntöisesti kattavia. Ainoastaan rippikirja vuosilta 1711–27 on kadonnut.

Vanhan hautausmaan kartoitus valmistui

Evijärven Sukututkijat on jäsenyydeltään pieni, mutta aktiivinen yhdistys. Yhdistyksessä on reilut kymmenkunta jäsentä. Kymmenen toimintavuotensa aikana yhdistys on saanut paljon aikaan. Se on muiden muassa julkaissut omakustanteena rippikirjoja, jotka yhdistyksen jäsenet ovat talkootyönä saattaneet selvälle asuun.

Evijärven sukututkijat ovat viime vuonna saaneet valmiiksi useita vuosia kestäneen kirkon ympärillä olevan vanhan

hautausmaan kartoituksen. Kartoituksessa kaikki olemassa olevat ristit on kuvattu, niissä olevat tekstit on merkitty muistiin ja hautojen paikat merkitty. Kaikki tieto on siirretty cd-levylle kuvineen kaikkineen.

Yhdistyksellä on myös oma kokoelma kunnankirjaston varastossa. Kokoelmaan on hankittu muiden muassa pitäjien joululehtiä, jäsenten kokoamia ja yhdistykselle lahjoittamia sukututkimuksia, Genos- ja Sukutieto-lehtiä sekä muuta sukututkimuskirjallisuutta.

Mauno Puotinen muistuttaaakin aloittelevia sukututkijoita, että kannattaa aina vilkaista jo tehtyjä luetteloita, niistä voi saada hyvää apua omiin tutkimuksiin.

Yhdistyksen rippikirja-projekti vuosilta 1711–1727 jatkuu edelleen kuluvana vuonna. Tarkoituksena on historiikirjojen ja muiden lähteiden avulla koota

Lappajärven emäseurakunnan rippikirjaa vastaava lähdeosa kadonneen alkuperäisen rippikirjan tilalle.

Lisäksi sukututkijat jatkavat Risukankaan hautausmaan vanhimman osan hautausmerkkien tallentamista.

Yhdistyksen johtokunnassa vuonna 2008 ovat Mauno Puotinen, Jouni Kultalahti ja Tommi Lehto.

Sauli Joensuu (edessä), Samuli Klemola ja Sauli Kivikangas mikrokortteja lukemassa.